

Az ítéltábla a pártfogó ügyvéd által képviselt **felperesnek** Horváth Antal Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes** ellen **kártérítés megfizetése** iránt indított perében, a Győri Törvényszék 2016. január 18. napján kelt P.20.390/2015/30. számú ítéletével szemben, az alperes által 31. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezését részben megváltoztatja, és az alperes által a felperesnek fizetendő kártérítés összegét 50.000.- (Ötvenezer) forintra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 120.000.- (Egyszázhuszezer) forint első- és másodfokú perköltséget.

A 24.000.- (Huszonnégyezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Megállapítja, hogy a pártfogó ügyvéd munkadíja az elsőfokú eljárásban 1 %-ban az alperes, 99 %-ban a felperes, a másodfokú eljárásban 17 %-ban az alperes, 83 %-ban a felperes terhére esik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 300.000.-Ft kártérítést. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Megállapította, hogy a felek a perrel felmerült költségeiket maguk viselik, továbbá, hogy az eljárás során felmerült 300.000.- forint illeték az állam terhén marad.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a szabadságvesztés büntetés végrehajtását töltő felperest 2015. február 23. napján a ...i Országos Büntetés-végrehajtási Intézetből a ... Büntetés-végrehajtási Intézetbe szállították át, ahol kapcsolattartás céljából

egy hetet töltött. Érkezésekor a 49. számú zárkában helyezték el, majd 2015. február 24. napján a 26. számú zárkába került.

A felperest érkezése napján testszerte poloskacsípések érték, melyet másnap jelzett az egészségügyi szolgálatnak, és orvosi ellátásban részesült, kenőcsöt és szájon át szedhető gyógyszert kapott. "A" orvos által 2015. február 27. napján végzett ambuláns vizsgálat szerint a felperesen testszerte, az alsó és felső végtagokon számtalan, részben friss, részben régebbi poloskacsípés volt található. A történeteket az orvos jelentette a gazdasági osztály részére.

A kezelést követően a felperes a 49. számú zárkába került vissza, ahol korábban a poloskacsípéseket elszenvedte. A zárka teljes körű tisztítását az alperes nem rendelte el, ágynemű és ruhacserére sem került sor. A felperes elszállításáig, 2015. március 2. napjáig itt tartózkodott.

A határozata indokolásában rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a 26. számú zárkában 2015. március 2. napján sor került ágyi poloska irtására, a 49. számú zárka tisztításáról nem állt rendelkezésre adat.

A kártevőirtás előtt a felperest visszaszállították a ...i Országos Büntetés-végrehajtási Intézetbe, ahol a "B" orvos által 2015. március 3. napján kiállított ambuláns lapon rögzítésre kerültek a felperes által ...ben elszenvedett régebbi és frissebb poloskacsípések, további gyógyszeres kezelés és munkavégzés alóli felmentés elrendelése volt indokolt.

A felperes a kárigényének a büntetés-végrehajtási intézet 2015. április 30. napján kelt határozatával történő elutasítását követően keresettel fordult a bírósághoz, és az alperest 5.000.000.- forint sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásában az okirati bizonyítékok - köztük "C" vállalkozóval kötött szerződés - értékelésével úgy foglalt állást, hogy az alperes a poloskacsípések megakadályozása érdekében a jogszabályban előírt feladatát teljesítette. Ennek ellenére az alperes intézetben a felperest poloskacsípések érték, melyről való tudomásszerzést - 2015. február 27. napját - követően az alperes nem intézkedett azonnal a fertőzőtség visszaszorítása érdekében, 2015. március 3. napjáig semmilyen intézkedés nem történt. Az alperes meg sem kísérelte az irtás megfelelő elvégzését, a 26. számú zárka tisztítása 2015. március 3. napján (helyesen: 2015. március 2. napján) azonban már megoldható volt.

A fentiek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes felróhatóan késedelmes intézkedése következtében a felperesnek szükségtelen kényelmetlenséget kellett elszenvednie. A körülmények mérlegelése alapján a felperes kártérítési igényét 300.000 forint erejéig ítélte alaposnak arra is figyelemmel, hogy a poloskacsípések kellemetlen, viszkető, égető érzést váltottak ki, egészségkárosodás veszélye azonban nem állt fenn.

A perköltség viseléséről a Pp.81. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság úgy rendelkezett, hogy mindegyik fél viselje a perrel kapcsolatos költségeit arra is tekintettel, hogy a kártérítés mértéke bírói mérlegelésen múlt.

Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, és a kereset elutasítását, másodlagosan a marasztalási összeg 50.000.-Ft-ra való leszállítását, és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

Előadta, hogy az alperesi intézményben a poloskák elterjedése rendkívül széleskörű, melyek irtása - az elsőfokú eljárásban beszerzett szakértői vélemény szerint is - akkor lenne eredményesen kivitelezhető, ha az intézményt teljes egészében 48 órára elgázosítanák. Az alperes azonban befogadó intézet, így nincs mérlegelési lehetősége, nem utasíthatja el az ide szállítottak befogadását. A fogvatartottak folyamatos bent tartózkodása mellett nem lehetséges a kártevők eredményes irtása. Az intézmény eleget tett jogszabályi kötelezettségének, és minden tőle elvárhatót megtett annak érdekében, hogy poloskacsípések ne forduljanak elő. Az épület teljes területén az irtás 2015. február 19. napján, a 26. számú zárkában március 2. napján, a 49. számú zárkában április 8. napján történt meg. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság - a kialakult bírói gyakorlattal szemben - rendkívül magas kártérítési összeget állapított meg a felperes javára figyelembe véve, hogy legfeljebb egy hetet töltött az intézetben.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte. Az elsőfokú bíróság döntése megalapozott, a kártérítési összeget kellő körültekintéssel mérlegelte. Kiemelte, hogy az alperes nem tett meg minden tőle elvárhatót a rovarirtás érdekében, mivel az ilyen mértékben fertőzött épület megtisztítására az évi két rovarirtás nem elégséges. A rovarirtás kivitelezése sem felelt meg a szakmai előírásoknak, nem volt teljes körű.

Az alperes fellebbezése az alábbiak szerint részben alapos.

Az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között felülvizsgálva (Pp 253. § (3) bek.) megállapította, hogy a törvényszék a szükséges körben lefolytatta a bizonyítási eljárást, és a beszerzett peradatok okszerű értékelésével helyes tényállást állapított meg, amelyből levont jogi következtetései részben, a jogalapot érintően helytállóak, tévesen mérlegelte azonban a sérelemdíj összegét.

Tekintettel arra, hogy a felperest ért jogsértések a 2014. március 15. napjától hatályos Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.), és a 2015. január 1. napjától hatályos büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (Bv.tv.) hatálybalépését követően történtek, a jogvita elbírálására - a 2013. évi CLXXVII. törvény 8. § (1) bekezdése értelmében - a Ptk. személyiségi jogok megsértésének szankcióira vonatkozó rendelkezéseit, valamint a Bv.tv. rendelkezéseit kell alkalmazni.

A Bv.tv. 122. § a) pontja szerint az elítélt jogosult a higiéniai feltételeknek megfelelő egészséges elhelyezésre, az egészségi állapotának és a szabadságvesztés végrehajtása alatti

tevékenységének megfelelő élelmezésre, egészségügyi ellátásra, megfelelő ruházat biztosítására.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes az idézett rendelkezésben foglaltakba ütközően, felróhatóan járt el, amikor a felperest ért poloskacsípésekről való tudomásszerzést - 2015. február 27. napját - követően a további poloskacsípések megakadályozása érdekében nem, illetve késedelmesen tette meg a szükséges és tőle elvárható intézkedéseket. A felperes ugyan megfelelő és szakszerű orvosi ellátást kapott, a matrac, az ágynemű és a ruházat kicserélésére azonban nem került sor. A felperes által korábban lakott zárkák rovarmentesítése csak a felperes elszállítását követően történt meg.

Az alperes a mulasztásával megsértette a felperes személyiségi jogait, aki így a Ptk. 2:42. § (2) bekezdés, a 2:43. §. a) pont és 2:52.§ (1) bekezdése alapján sérelemdíj követelésére jogosult, ezért az ítéletábra az alperes jogalapra vonatkozó fellebbezését alaptalannak ítélte.

A személyiségi jog megsértése által okozott nem vagyoni sérelem pénzben történő ellensúlyozását a sérelemdíj jogintézménye hivatott szolgálni, melynek mértékét a bíróság az eset körülményeire, így különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására tekintettel, egy összegben határozza meg.

A perbeli esetben az alperes személyiségi jogot sértő mulasztása miatt elszenvedett poloskacsípések kellemetlen, viszkető érzést, ezzel összefüggésben rossz közérzetet okoztak a felperes számára. Ezen nem vagyoni sérelem megalapozza a felperes sérelemdíj iránti igényét, azonban annak összege a felperes által elszenvedett hátrányokhoz és az alperes felróhatósága mértékéhez viszonyítva eltúlzott.

A poloskacsípések miatt fellépő, egészségkárosodás veszélyével nem járó, diszkomfort érzés, kényelmetlenség miatt a felperes élete az alperes büntetés-végrehajtási intézetben való, közel egy hetes tartózkodás idejére nem nehezült el olyan súlyosan, amely az elsőfokú bíróság által sérelemdíjként megítélt összeget indokolná.

Figyelemmel arra is, hogy a felperes vonatkozásában az egészségkárosodás veszélye nem állt fenn, ezért a másodfokú bíróság a sérelemdíj összegét 50.000.- forintra mérsékelte.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra a törvényszék ítéletét a Pp 253.§. (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta.

Az eljárásban túlnyomórészt pernyertes alperes vonatkozásában az első- és másodfokú eljárásban felmerült, Áfá-t is magában foglaló ügyvédi munkadíjat az ítéletábra a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) és (6) bekezdése szerint, a Pp. 81. § (1) bekezdése értelmében a pernyertesség-pervesztesség arányának megfelelően, a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányosan állapította meg.

A felperes személyes költségmentességére és az alperes személyes illetékmentességére figyelemmel a 24.000.- forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

A pártfogó ügyvéd munkadíjának viselésére irányuló rendelkezések a Pp. 87. § (2) bekezdésén alapulnak. Az ítélőtábla az elsőfokú eljárás vonatkozásában is rendelkezett a pártfogó ügyvéd díjának pernyertesség-pervesztesség arányának megfelelő viseléséről.

Győr, 2016. június 1. napján

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Sarmon Hedvig sk.
előadó bíró

. Vass Mária sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: